

Primera setmana d'Advent

(3 de desembre: [Is 63,16b-17.19b.64,2b-7](#); [1Co 1,3-9](#); [Mc 13,33-37](#))

Els profetes no són endevins, per molt que secretament ansiem saber què passarà, o pensar que podríem veure el futur. Isaïes és un profeta i el seu obsequi per a nosaltres no és una predicció, sinó un recordatori, i un d'urgent: estar realment i plenament present. Ell és algú que ha experimentat Déu i que no se'l pot treure del cap, tot i que, com qualsevol creient de Déu, de vegades volgués estar lliure de Déu. Isaïes fa front a això formulant aquesta pregunta escrutadora sobre Déu: "Per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'endureixin?"

No obtindrem respostes definitives a aquest tipus de preguntes, però ja només fent-nos la interrogació ens ajuda a clarificar el dilema humà. Si Déu és Déu –bo, amorós, curós amb nosaltres– per què ens descarrilem tan fàcilment i tan sovint de manera despietada? Per què Síria? Per què el tràfic de persones? Per què hi ha presos polítics i tortura? Per què hi ha paradisos fiscals? I és més, ¿per què s'endureixen les divisions associades a la política americana i europea? A mesura que comença l'Advent, aquesta és una bona pregunta per mantenir-la fresca i per mantenir la nostra espera cada cop més conscient, no pas menys. 'Advent' significa que hi ha alguna cosa que s'està acostant, sigui bo o dolent, i que s'està dirigint cap a nosaltres.

Isaïes anhela el temps en que érem plenament conscients i ens "recordàvem dels vostres camins", en comptes d'oblidar constantment que "nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser." Així que potser la contestació al fracàs humà de ser humans no és en Déu sinó en nosaltres i sobretot en la nostra oblidança.

Així, doncs, avui i durant tot aquest període, Jesús té una paraula per a nosaltres: vetlleu. Això significa fer un esforç per observar, per tenir en compte, per mirar en ambdues direccions, per estar atents en tot moment. Vetllar és una antiga virtut. No significa ficar-hi més paraules, plans, informes, reunions i projeccions. Quan vetllem, tot això afortunadament es redueix, i la nostra capacitat de presa de decisions i de col·laboració augmenta considerablement. Vetllar significa mantenir-se alhora centrat i ampliar el nostre camp de consciència. Si perdem aquest acte d'equilibri acabem distraient-nos o obsessionant-nos. Llavors tot es desfà.

Per tant, la contestació a la pregunta d'Isaïes no és una contestació, sinó una resposta. La resposta és un canvi de comportament, una pràctica. Pel meditador, qui coordina això és el mantra. El signe que estem vetllant és el que sant Pau, en la segona lectura d'avui, observa amb gratitud espontània: "donar gràcies que no ens manca cap mena de do espiritual." Tot és donat, ara i realment; només cal que ho veiem.

Laurence Freeman, OSB

(Volia consultar el text grec del capítol 13 de l'evangeli de Marc, Mark en anglès, i vaig buscar "Mk 13" a Google. La cerca em va mostrar un fusell francitador de forrellat utilitzat pels equips SEAL de l'exèrcit nord-americà. Aquest és un tipus d'atenció, però no pas la que hem de treballar durant l'Advent.)